Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Sfintele Paşti, a sfântului apostol Toma

Hristos a înviat! Eu Însumi rostesc peste pământ salutul învierii Mele dintre cei morți:

Hristos a înviat! Acum două mii de ani a început să se împartă această veste de salut între cei care au crezut că Eu, Domnul, am fost Dumnezeu-Fiul și că am venit din cer pe pământ și M-am așezat prin vestire de îngeri în pântece de Fecioară și M-am născut și am crescut și ca un om M-am lăsat să fiu întins pe cruce ca un vinovat, așa cum Mă vesteau cei ce M-au răstignit pe cruce, cruce pentru cei vinovați de moarte, dar am înviat a treia zi precum am spus că se va petrece cu Mine, căci am spus mai dinainte ucenicilor Mei și celor din Ierusalim că voi învia, și am împlinit așa cum a fost spus, și s-a născut atunci această veste: Hristos a înviat!

O, pace vouă, fiilor! Așa le-am spus și celor cu care am petrecut acum două mii de ani ca să las lor adevărul că am venit din cer și M-am arătat oamenilor ca Fiu al omului. Pace vouă, vă spun și vouă, ca și celor de atunci ucenici ai Mei! Aș spune peste tot și peste toți această urare cerească și M-aș arăta apoi înviat așa cum M-am arătat după înviere ucenicilor Mei timp de patruzeci de zile din timp în timp, iar apoi M-am suit la Tatăl, la locul Meu cel din vecii.

Aveau nevoie de mângâiere ucenicii Mei, de liniște și de pace de sus aveau nevoie după drumul crucii Mele și după toată jalea lor, căci după ce M-am lăsat prins în grădina Ghetsimani ca să le dau lor ocrotirea, iar Eu să merg spre cruce, au fost după aceea plini de jale ucenicii Mei, plini de apăsare și de nedumerire, plini de teamă, o, și ce bine le-a prins când M-am dus între ei fără să deschid ușa, căci ușa era ferecată de ei cu zăvor pentru paza lor, și M-am arătat și le-am spus lor: Pace vouă! O, așa le-am spus, și le-am făcut trimitere peste pământ așa cum Mi-a făcut Mie Tatăl Meu când M-a trimis, și le-am spus lor: *«Pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi».* Și suflând peste ei le-am zis: *«Luați Duh Sfânt, iar cărora le veți ierta păcatele vor fi iertate, și celor ce le veți ține vor fi ținute».*

O, ce mare misiune am dat Eu în ziua aceea ucenicilor Mei! I-am îmbrăcat pe ei în puteri cerești, i-am umplut pe dinăuntru și pe dinafară de Duhul Sfânt, și tainică a fost lucrarea lor, ca să se împlinească ea peste cei ce aveau să creadă și să se boteze în numele Meu, numele lui Iisus Hristos, Cel răstignit și înviat. În acest nume se botează cei ce se apleacă spre încreștinare, dar sunt străini de puterile cerești cei ce botează oameni, și nu mai sunt aceia ca ucenicii Mei, care lăsau în urma lor din loc în loc neam creștinesc după adevăr, plin de credință și de râvnă pentru calea și Evanghelia păcii și viața cu Dumnezeu în oameni.

În a doua duminică după Sfintele Paști M-am apropiat iar cu ucenicii Mei ca să Mă adeveresc înviat și lui Toma, întâia oară pentru el și a doua oară pentru ucenicii Mei ceilalți, și au mers ei apoi peste pământ și au vestit dumnezeirea Mea așa cum le-am dovedit-o Eu lor. Această duminică și această clipă o avem în amintire în ziua aceasta și împărtim trăirea ei, care a adeverit pe Domnul înviat, și voiesc în această zi sfântă să întăresc credința și să lucrez cu învățătura Mea la taina învierii omului, că străin e omul creștin de taina aceasta, și de aceea nu se arată el ca un înviat, ca un om nou, născut de sus.

O, popor al cuvântului Meu, te hrănesc de mulți ani cu învățătura Mea. Îți pun mereu pe masă cuvântul Meu cel ziditor. Dau să te îmbrac în puterile cerești ca și pe ucenicii Mei cei de atunci, ca să poți prin ele să faci voia Mea, voia lui Dumnezeu, fiule al învățăturii de sus. I-am învățat pe ucenici și le-am spus cum să lucreze ca să-i învieze pe oamenii care vor crede în Mine prin ei. Le-am spus să umble la păcatele lor ca să le poată cerceta împreună cu ei și să le poată ierta împreună și să-i dea pe ei Mie apoi curățiți, albiți și lămuriți, ca pe niște înviați dintre morți,

și să nu mai moară apoi, că moartea omului este păcatul, o, și mare este taina curățirii de păcat a omului care dă să-și caute salvarea!

O, nu oricum erau iertate păcatele oamenilor care veneau spre credința în Mine prin propovăduirea ucenicilor Mei, și se cunoaște din Scripturi aceasta. Pe cei ascunși în sine, pe cei ce voiau de-a gata nu-i puteau curăți ucenicii Mei de păcat, și aceia erau pedepsiți pentru ascunderea în ei sau pentru necredință sau pentru lăcomia de a-L căpăta pe Domnul ca binefacere pentru ei. O, nu tot omul știe și poate să se dăruiască lui Dumnezeu când vine el să facă aceasta între el și Dumnezeu. În vremea aceea mulți pricepeau și mulți nu, și erau învederați cei ce pricepeau, precum și cei ce nu pricepeau, și au fost dintre cei ce pricepeau femeia desfrânată, Zaheu vameșul, femeia samarineancă, famenul etiopian, Pavel apostolul și mulți alții, și au fost dintre cei ce nu pricepeau Iuda vânzătorul, Anania și Safira, Dimitrie argintarul și toți câți nu le-a fost dat să priceapă.

Despre iertarea păcatelor este de grăit răspicat, că nu este pricepere deplină pentru aceasta, și trebuie cercetate Scripturile acelei vremi, și numai apoi să caute omul să se dăruiască sau nu lui Dumnezeu, căci altfel el singur se poate înșela că se dă Domnului, dar nu se dă dacă nu știe cum, o, și mulți n-au știut cum să vină, și au venit și au stat și au folosit ascunderile și n-au fost în stare să mai dea de peste ei păcatele ca să le fie iertate și eliberați să fie de satana, care pârăște la Dumnezeu pe omul cel ascuns și îl trage pe el spre lucrarea sa.

O, nu se spun oricui păcatele tale, omule, și nu oricum să le spui și să le dai spre iertare. Dacă nu le spui cum trebuie nu sunt luate de peste tine, și nici dacă nu știi unde să mergi pentru vindecarea ta. I-am îmbrăcat în Duhul Sfânt și în puterile cele de sus pe ucenici când i-am trimis să ierte păcatele celor ce au păcătuit, dar aceștia au fost încercați de Mine prin necazuri, trecuți prin ispite biruitori, și martori ai învierii Mele au fost ei apoi, și cuvântul Meu de peste ei, care i-a pecetluit cu lucrarea iertării păcatelor celor ce se căiesc ca să le dea de peste ei, și care se dau apoi lui Dumnezeu și lucrărilor Sale.

O, omule cu păcate peste tine, nu se spun păcatele care trebuiesc curățate și iertate, nu se spun decât la cei încercați de Dumnezeu și plini de biruință asupra diavolului, că dacă sunt ele spuse la cei neformați sau neîmbrăcați în puterile și tainele de sus, o, îi poți slăbi, îi poți sminti. Dar păcatele fraților voștri, o, fiilor hrăniți cu învățătura Mea, nicidecum să nu vă încumetați să le îngânați voi, să le îngrijiți voi, căci această defăimare v-ar costa greu, iar diavolul ar prinde putere să vă sfâșie, căci ispititorul asta vrea, să faci păcatul defăimării asupra celor încercați de ei înșiși sau de diavolul, sau chiar de tine, cel ce defaimi, crezând că-ți faci rost de cinstire.

O, cât de primejdios este pentru cel ce defaimă pe fratele său prin vorbiri de rău, că acela își vinde fratele, din unul în altul îl vinde prin clevetirea cea defăimătoare și disprețuitoare asupra fratelui în inima celui ce primește vorbiri de rău împotriva celui de o credință cu el, sau asupra păstorului sufletului său dacă nu-i convine de lucrul păstorului. O, dacă ești frate după adevăr, ocrotește-l pe fratele tău ca să nu greșească, să nu se abată de pe calea cea sfântă și veghează-l pe el și roagă-te Tatălui pentru el așa cum M-am rugat Eu când am spus: *«Tată, păzește-i Tu pe cei pe care i-am păzit Eu în numele Tău, căci Eu vin la Tine».*

O, iată ce am făcut Eu pentru frații Mei! Le-am dat ocrotitor pe Tatăl, și nu M-am supărat că M-au părăsit, că au adormit când trebuia să vegheze. O, nu M-am supărat, nu M-am plâns, nu M-am răcit de ei, ci le-am cerut din cer pază și ocrotire prin lumea cea rea, căci ei nu erau din lume precum nici Eu nu eram, fiindcă Eu i-am ales ai Mei să fie ei, și spun aceasta ca să-i învăț pe creștinii care cred cuvântului Meu, și să nu facă ei păcatul vânzării de frate prin așa zisa dreptate a lucrurilor sau vedere a lor, pe care zic ei că le au.

O, trebuie grijă mare pentru iubire, și apoi pentru iertare, și de aceea spun că nu tot omul știe și poate să se dăruiască lui Dumnezeu când el vine să facă aceasta între el și Dumnezeu, între el și frații Mei și ai lui.

Pe voi, cei care vă hrăniți cu hrana cuvântului Meu, vă îndemn să vă întrebați și să aflați dacă vă sunt iertate păcatele sau dacă vă sunt ținute, că nu oricum se pot ierta păcatele făcute, sau cele care încă se fac prin nădejdea iertării lor într-un chip atâta de ușor cum s-ar crede. Eu Mi-am pus viața ca să-l trag pe om la scăparea de sub păcat, dar dacă el nu prețuiește cum se cuvine jertfa Mea cea pentru el, o, cum crede el că va scăpa de sarcina păcatului lui?

Am pus în fața voastră prilej să bateți și să vi se deschidă, fiilor care dați să fiți cu Dumnezeu pe cale. Nu uitați însă, că Eu, Domnul, am spus ucenicilor: *«Luați Duh Sfânt și lucrați cu El, nu cu voi să lucrați, iar celor ce le veți ierta păcatele vor fi iertate, și celor ce le veți ține vor fi ținute!»*. Duhul cu care erau îmbrăcați știa ce să ierte și ce nu, știa cui să ierte și cui nu. Și de ce așa? O, Duhul este Cel ce vede și îl știe pe om ce a făcut și ce va mai face și știe să-l scoată pe om deasupra cu cele ascunse în el dacă se ascunde, și de aceea e bine să știe omul unde să bată pentru ca să aibă un răspuns.

Fiilor, fiilor, voi, cei care Mă împărtiți celor ce dau să învețe de la Dumnezeu, iată, să știți voi, și să știe și ei că trebuie înțelepciune mare ca să știe omul să se cunoască pe sine, și să se umilească pentru ca să se poată cunoaște, și numai după aceea poate vorbi cu adevărat înaintea lui Dumnezeu ca să vadă Domnul că el este sănătos cu mintea și conștiincios între el și Dumnezeu, iar altfel omul se duce pe sine cu vorba, și nu pe altcineva, și un așa om este lipsit de înțelepciunea cea pentru Dumnezeu în om.

Dar acum, ucenicul Toma stă lângă Mine și intră în cartea Mea și mărturisește el pentru Mine și pentru voi, cei ce ați venit și veniți să fiți poporul Meu, popor al lui Hristos pe pământ între oameni și între popoare. Amin.

— O, Domnul meu și Dumnezeul meu, tot așa Te numesc de atunci și până azi și până mâine și până peste toți vecii, căci și eu sunt al Tău, ucenicul Tău atunci și acum și de-a pururi, ca și toți cei care Te-au iubit și Te iubesc și Te vor iubi statornic, Doamne înviat, Domnul meu și Dumnezeul meu. Eu sunt fiul Tău și ucenicul Tău, și tot neamul creștinesc să Te simtă al lor, Dumnezeul lor, iar ei fiii Tăi și ucenicii Tăi, precum eu sunt. Celor cărora le ești Dumnezeu, aceia ca și mine să-Ți grăiască Ție, așa cum Ți-am grăit eu după ce Te-am privit înviat, și eram plin, plin de dor să privesc ființa Ta, că dulce mi-ai fost, mai mult decât la toți ucenicii Tăi, Doamne, și fiecare din cei ce Te iubesc cu arsură de duh, o, să spună și ei că ei Te iubesc cel mai mult și că le ești Cel mai dulce, și așa să grăiască în ei iubirea celor ce Te iubesc cu dor și cu arsură de dor și de duh.

În țara și în ținuturile spre care am fost trimis prin sorți și prin Duhul Sfânt, eu, Doamne înviat, am apăsat cu pecetea Ta și a numelui Tău pe carnea inimilor multora care au crezut prin propovăduirea mea cea despre Tine, Domnul meu și al lor apoi, iar pentru alții cărora vesteam la fel, o, n-am putut să fac aceasta din pricina învârtoșării inimii lor, a neaplecării lor, a celor ce nu se cunoșteau pe sine ca să-și încerce și ei salvarea din păcat și din necunoștință. Mari și mici, bogați și săraci au înviat din păcat și din necunoștință când eu le-am spus de Tine și de mine că am fost ucenicul Tău și martor al dumnezeirii Tale, dacă ai venit din cer pe pământ și Te-ai dovedit prin înviere Stăpân al vieții și al morții și Domn peste tot și peste toate și Mântuitor al celor ce Te primesc prin ucenicii Tăi martori pentru Tine peste noroade, iar dintre cei ce n-au primit să creadă și să primească pe ucenicul Tău mărturisitor, s-au ridicat cei care m-au ucis și m-au pus în brațele Tale plin de iubire pentru Tine, iar pe mine nu m-am iubit până la moarte, ci numai pe Tine, Doamne, așa cum ar fi să fie toți cei care dau să vină să se înțelepțească pentru Tine și să Te cunoască pe deplin, și numai apoi să Te poată iubi deplin, și să fie ei oglinda iubirii de Dumnezeu între oameni pe pământ.

Tot neamul creștinesc de pe tot pământul poartă praznicul Învierii Tale cu ei și toți spun Hristos a înviat! O, tot așa cântăm și noi în cer lângă Tine și-Ți purtăm praznicul, Doamne, iar pe pământ omul se dă mereu stricăciunii, se dă plăcerilor trupești, gustului cărnii se dă, iar carnea este dulce pentru om. Căsătoria omului nu e pentru Domnul, nu e pentru Tine, Doamne,

și e numai pentru plăcerile cărnii omului, a trupului lui, și se dă omul stricăciunii prin căsătorie și se face tot un foc pentru focul din trupul lui, și încă alte ființe se leagă de el pentru păcat. Eu însă am vestit pe om să se facă sfânt, liber de păcat și de poftă de păcat, și mulți au iubit aceasta și n-au mai putut altfel, iar cei de la care au fost răpiți cei ce au crezut de la mine s-au sculat și mi-au oprit mersul, dar sămânța a fost semănată și a ridicat neam creștinesc și e pe tot pământul răspândit neamul celor ce Te iubesc și Te urmează, și de aceea ești Tu peste tot cu Evanghelia învierii omului, iar acum, Doamne, trâmbița cuvântului Tău în lung și în lat sună și vestește pregătirea cea mare a zilei Tale celei mari ca să vii și să dai fiecăruia după cum este fapta sa, și precum este scris.

Eu Te rog acum, varsă pe Duhul Sfânt peste tot pe pământ și aprinde-i pentru El pe oameni, căci El este Cel ce descoperă pe Domnul și Cel Care arată slujitorilor Săi care sunt cei cărora li se iartă păcatele, și iarăși, cei cărora le sunt ținute, așa precum Tu ai împărțit lucrul Tău prin ucenici peste cei ce cred și peste cei ce nu cred de la Dumnezeu Duhul Sfânt, o, Doamne. Amin.

— O, așa am spus vouă atunci, iubiții Mei ucenici, după ce M-am adeverit vouă cu tot întregul Meu Dumnezeu adevărat. Nu mai sunt pe pământ slujitori în numele Meu lucrând, și peste care să poată Duhul Sfânt descoperi cele ce trebuiesc lucrate, iertate sau neiertate ale oamenilor lipsiți de Dumnezeu. Era scris să vin Eu și să lucrez Eu, de vreme ce nu mai este cine să lucreze înnoirea neamului care se știe creștin pe pământ. A venit vremea să vin și am venit. Vin cu sfinții, căci așa este scris să vin. În duminica viitoare Ne vom face popas, Noi, cei din cer, și vom lucra lucrul venirii Mele cu sfinții, și iată, Domnul nu stă din lucru.

Aici, fiilor de la izvor, aici voi poposi cu sfinții și vom sta la masă cu voi și vom face serbare cerească în amintirea învierii Mele și a mironosițelor și ucenicilor învierii lui Hristos, și va fi să avem mângâiere, fiilor. Vin la izvor creștini, iar și iar vin, și cu așteptare stau ca să vină ziua de întâlnire și de iubire și de mângâiere. Cu mic cu mare vor veni și vor fi așezați la masă cu Noi și cu voi, și împreună vom fi cu cei pomeniți pentru înviere și le vom închina pomană pentru ei și le vom împărți în numele lor și vor lua ei mângâiere și ușurare și lumină.

Binecuvântată să le fie calea celor ce vin aici din alte cetăți ale pământului român!

Binecuvântați să fim pentru venire, Noi, cei din cer, cu alai de slavă purtați pe nori!

Și, binecuvântați să fie cei pomeniți și chemați la masă, care odihnesc așteptând ziua Domnului și ușurându-li-se calea câtă mai este pentru întâlnirea cea mare, căci ea vine!

Oștiri de îngeri să călătorească pe cale cu cei ce se pornesc din depărtări spre izvor aici! Păsările cerului să cânte pe cale, vântul să adie șoapte cerești, cerul să lumineze și să încălzească, și florile să împodobească așternutul sărbătorii, iar cea mai mare podoabă să fie sfințenia, și cu ea să se dea lui Dumnezeu cei ce Mă iubesc așa.

O, pace vouă, celor ce pregătiți această frumoasă zi de sărbătoare! Sus și jos se fac pregătiri și cărări de slavă. O, fiți destoinici și tot mai destoinici, voi, cei care ieșiți înaintea oaspeților de peste tot sosiți! Și Hristos a înviat vom auzi și ne vom împărți unii altora și veste de înviere vom purta.

Tot și toate să fie frumos gătite! Tot și toate Domnului să-I stea înainte cu frumusețe și cu căldură! O, vine Domnul cu sărbătoare! Auziți? O, pregătiți-I Lui slavă, fiilor, slavă Celui slăvit! Amin, amin, amin.

10/23-04-2017